

OVERWEGING

De actualiteit werd sinds het begin van dit jaar overheerst door een wereldwijde gezondheids-crisis. De wereld was in de greep van een virus. De coronapandemie heeft aan duizenden mensen het leven gekost en miljarden mensen rechtstreeks of onrechtstreeks benadeeld. Volgens sommigen was de uitbraak van dit nieuwe virus te wijten aan de mensheid die téveel ingrijpt in de natuurlijke leefomgeving van dieren. Nog anderen zagen er een of ander gemeen complot in. In ieder geval werd het openbare leven bijna helemaal stil gelegd en de economie moest even op pauze.

We hebben daar ook de positieve effecten van kunnen waarnemen, op het milieu, op de fauna en flora, en op de luchtkwaliteit in het bijzonder. Te midden van de lenteprijs kregen vele mensen terug aandacht voor de mooie natuur dichtbij huis. We herontdekten de waarde van een rustige natuurwandeling met ons gezin. Vele mensen vroegen zich af of we wel terug moesten naar de zogenaamde 'normale' toestand van vóór de corona-lockdown. Want dát was de tijd van de economische ratrace, de files, de smog en het fijn stof, ... van het produceren en consumeren, zonder om te zien.

Het 'Bijbelse visioen' houdt de wereld een spiegel voor. De christelijke levensbeschouwing droomt luidop van een wereld 'vol sjaloom', waar het goed is om te wonen voor iedereen. De Bijbel noemt die droom-van-een-wereld Sion, het hemelse Jerusalem of het koninkrijk Gods, en gebruikt daarbij sprekende beelden: als 'bloeiende woestijn', dor land dat vruchtbaar wordt, dieren die zich met elkaar verzoenen ... Maar ook de mens komt er tot zijn recht: trillende handen krijgen weer kracht, knikkende knieën vatten weer moed, blinden zien, doven horen en lammen springen als herten.

Paus Franciscus nodigt ons uit tot inkeer en inzet voor een 'groene vrede', omdat 'groene rechtvaardigheid' niet kan zonder sociale rechtvaardigheid, en omgekeerd. In een wereld die doldraait zijn het de armsten die het eerst uit de boot vallen. Dit is een zorg die de generaties en de landsgrenzen ver overstijgt. Deze 'totale ecologie' vraagt om dringende en duurzame veranderingen in ons omgaan met de kwetsbare mens en met zijn natuurlijke omgeving: de hele schepping, ons gemeenschappelijk huis.

Het lied "As long as it takes" van Isbells heeft het uitdrukkelijk over klimaatverandering en de toekomst van jongeren. Je kan het beluisteren via deze link:

<https://www.youtube.com/watch?v=6qaDZytsJPc&ab>

tekst en vertaling:

what have we done
to the earth we belong
where do we go from here

who's responsible
look at the mirror on the wall
what do I tell my child
its future's gone for life

it's all down the drain
we must carry chains
for as long as it takes

there's only one way out
said a man to the crowd
what do I tell my child
its future's gone for life

what do I tell my child
its future's gone for life
what have we done.

De aarde waaraan we toebehoren,
Wat hebben we haar aangedaan?
Is er een uitweg? Waarheen zullen we gaan?

Wie is verantwoordelijk?
Kijk in de spiegel aan de muur.
Wat moet ik mijn kind vertellen?
Zijn toekomst is voor altijd weg,

Weggelekt in de goot.
We moeten onze straf ondergaan,
Zolang het nodig is.

Er is maar één enkele uitweg,
Zei een man tot de menigte.
Wat moet ik mijn kind vertellen?
Zijn toekomst is voor altijd weg,

Wat moet ik mijn kind vertellen?
Zijn toekomst is voor altijd weg,
Wat hebben we gedaan...

Vijfde verjaardag van Laudato Si'

We vieren in 2020 de vijfde verjaardag van de encycliek Laudato Si' van paus Franciscus. *“Ik hernieuw mijn dringende oproep: zoek naar antwoorden voor de ecologische crisis, want de schreeuw van de aarde en de schreeuw van de arme mogen niet blijven duren. Laten we zorg dragen voor de schepping, een geschenk van onze goede Schepper God.”* zo roept paus Franciscus ons op in een YouTube-film naar aanleiding van die vijfde verjaardag van Laudato Si'. Het filmpje toont ook expliciete beelden van betogende jongeren die om klimaatrechtvaardigheid schreeuwen. *“Welke wereld willen we achterlaten voor hen die na ons komen, voor de kinderen die nu opgroeien?”* zo vraagt paus Franciscus zich af. Het is en blijft een vraag die steeds opnieuw beklijft en ons doet stilstaan bij de kernboodschap van die opmerkelijke encycliek: hoe kunnen we die broederlijke verbondenheid van Gods schepping rijmen met de ecologische crisis waarop we tot nog toe geen gepaste antwoorden lijken te vinden? Het filmpje met Engelstalige ondertitels is te bekijken op: <https://youtu.be/DHlzOWp8ZQY>

Afsluitend gebed uit Laudato Si': Gebed voor onze aarde

Almachtige God, U bent aanwezig
In heel het universum en in het kleinste van uw schepselen,
U omarmt alles wat bestaat met uw liefde.
Stort uw liefdeskracht ook uit over ons,
Opdat wij het leven en de schoonheid beschermen.
Overstelp ons met uw vrede,
Opdat wij als broers en zusters samen leven,
Zonder iemand kwaad te berokkenen.
O, God van de armen,
Help ons om hen die uitgestoten en vergeten worden,
En die zo kostbaar zijn in uw ogen, bij te staan.
Genees ons, opdat wij beschermers van de aarde worden
En ons niet gedragen als roofdieren.
Genees ons, opdat wij zaaiers van schoonheid worden
En niet van vervuiling en vernietiging.
Raak de harten van hen die eigen profijt najagen
Ten koste van de aarde en van de armen.
Leer ons alles naar waarde te schatten,
En vol bewondering te aanschouwen.
Laat ons op onze weg naar het oneindig licht,
Ontdekken hoe diep verbonden wij zijn met alle schepselen.
Dank U omdat U, nu en altijd, bij ons bent.
Wij vragen U, sterk ons in onze strijd
Voor rechtvaardigheid, liefde en vrede.
(Paus Franciscus, Geprezen zijt Gij! Laudato Si', Licap 2015, p. 158)

